

909 §); vt Kivilinnan, joka oli saanut ulkomaanmatkan takia vapautusta, tilalle tuli varajäsen Lohikivi ajaksi 1. 10. — 1. 11. (9. 10. 701 §); ulkomaanmatkan takia ajaksi 1. — 30. 6. ja 1. — 30. 11. vapautusta saaneen vt Kulon tilalle tulivat vastaavasti varajäsenet Tattari ja Lundén (22. 5. 432 §, 13. 11. 808 §); vt Lappi-Seppälän, joka oli saanut vapautusta ulkomaanmatkan ja sairauden takia, tilalle tuli varajäsen Paavola ajaksi 20. 5. — 20. 6. ja varajäsen Ahva ajaksi 29. 10. — 29. 11. (22. 5. 429 §, 30. 10. 799 §); virkatehtävien takia vapautusta saaneen vt Leskisen tilalle tuli ajaksi 20. 3. — 30. 4. ja 8. 10. — 8. 11. varajäsen Uotinen (20. 3. 310 §, 9. 10. 739 §); vt Londénin, joka oli saanut vapautusta ulkomaanmatkan takia, tilalle tuli varajäsen Bruun ajaksi 25. 10. — 24. 11. (30. 10. 798 §); matkaesteiden takia vapautusta saaneen vt Meltin tilalle ajaksi 18. 6. — 17. 7. tuli varajäsen Lohikivi (19. 6. 518 §); vt Mäkisen, jolle matkaesteiden takia oli myönnetty vapautusta ajaksi 6. 6. — 6. 7., tilalle tuli varajäsen Hopeavuori (19. 6. 516 §); ulkomaanmatkan takia vapautusta saaneen vt Rydmanin tilalle ajaksi 4. 10. — 3. 11. tuli varajäsen Niemi (9. 10. 703 §); matkaesteiden takia vapautusta saaneen vt Saarisen tilalle tuli varajäsen Salomaa ajaksi 1. 10. — 1. 11. ja ajaksi 1. 11. — 30. 11. varajäsen Tattari (9. 10. 702 §, 13. 11. 809 §); ulkomaanmatkan takia vapautusta anoneen vt Salmelan tilalle ajaksi 6. 5. — 15. 9. tuli varajäsen Uotinen (8. 5. 419 §); yksityisasioiden takia vapautusta anoneen vt Salmisen tilalle ajaksi 15. 9. — 31. 12. tuli varajäsen Paavola (25. 9. 657 §); vt Schildtin, joka virkatehtävien takia oli anonut vapautusta, tilalle tuli varajäsen Bruun ajaksi 18. 5. — 18. 6. (22. 5. 473 §); valtioneuvoston jäsenyyden takia vapautusta anoneen vt Simosen tilalle ajaksi 1. 1. — 1. 9. ja 11. 9. — 31. 12. tuli varajäsen Nurminen (9. 1. 2 §, 11. 9. 650 §); matkaesteiden takia vapautusta anoneen vt Thorströmin tilalle ajaksi 7. 6. — 7. 7. tuli varajäsen Lundén (19. 6. 517 §); ulkomaanmatkan takia vapautusta saaneen vt Östensonin tilalle tuli varajäsen Eriksson-Lihr ajaksi 24. 5. — 24. 6. (22. 5. 430 §).

Kaupunginvaltuusto kokoontui 19 kertaa; sen pöytäkirjojen pykäläluku oli 969.

Kaupunginvaltuuston kertomusvuonna käsittelemistä asioista mainittakoon seuraavat:

1. Yleistä kunnallishallintoa koskevat asiat

Kaupunginvaltuusto

Keskeneräiset aloitteet. Merkittiin tiedoksi, että v:n 1956 päättyessä oli käsittelemättä 53 aloitetta, joita valtuutetut edellisinä vuosina olivat tehneet. Ao. selostuksessa mainittiin ne toimenpiteet, joihin aloitteiden johdosta oli ryhdytty (20. 2. 181 §).

Kaupunginvaltuuston työjärjestyksen muuttamista koskeva vt Ehrnroothin ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (9. 10. 744 §).

Kunnallisten ilmoitusten julkaiseminen. Kaupunginvaltuuston kokouskutsut ja kaupungin muut kunnalliset ilmoitukset päätettiin julkaista Helsingin Sanomat, Hufvudstadsbladet, Kansan Uutiset, Suomen Sosialidemokraatti, Svenska Demokraten ja Uusi Suomi nimisissä lehdissä (9. 1. 17 §).

Kaupunginhallitus ja välittömästi sen alaiset virastot

Kaupunginhallituksen jäseniksi kertomusvuodeksi valittiin vtt Backman, Harkia, Järvinen, Lehto, Loppi, Meltti, Saastamoinen, Tuurna ja Östenson (9. 1. 4 §).

Kaupunginkansliaan päätettiin 1. 5. lukien perustaa 19. palkkaluokkaan ja II kielitaitoluokkaan kuuluva kanslianotaarin virka, jonka pätevyysvaatimuksena on korkeakoulussa suoritettu loppututkinto (10. 4. 335 §) ja 1. 1. 1958 lukien 32. palkkaluokkaan ja II kielitaitoluokkaan kuuluva koulutuspäällikön virka, jonka pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu loppututkinto sekä käytännöllinen kokemus henkilökunnan koulutuksen suunnittelussa ja järjestämisessä (19. 6. 542 §).

Vielä kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kaupunginkanslian 29. palkkaluokkaan kuuluvan kielenkääntäjän viran 1. 1. 1958 lukien 30. palkkaluokkaan kuuluvaksi ylikielenkääntäjän viraksi, jonka haltijalta vaaditaan yliopistossa suoritettu loppututkinto, täydellinen suomen ja ruotsin kielen taito, vm. pääkielenä, englannin ja ranskan tai englannin ja saksan kielen hyvä kirjallinen taito sekä kokemusta ja taitoa asiakirjojen kääntämi-

sessä ruotsinkielelle. Lisäksi päätettiin perustaa samasta ajankohdasta 28. palkkaluokkaan kuuluva kielenkääntäjän virka, jonka haltijalta vaaditaan täydellinen ruotsin-kielen sekä suomenkielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito ja jossa virassa muuten on samat vaatimukset kuin ylikielenkääntäjän virassa (23. 10. 767 §).

Seuraavat kaupunginkanslian virat päätettiin siirtää uusiin palkkaluokkiin 1. 4. lukien: kaupunginsihteerin virka 39. palkkaluokkaan, viisi apulaiskaupunginsihteerin virkaa 36. palkkaluokkaan, yliahtimestarin virka 17. palkkaluokkaan ja kaksi vahtimestarin virkaa 14. palkkaluokkaan (10. 4. 331 §, khn mtö n:o 4).

Asiamiestoimiston seuraavat virat päätettiin 1. 4. lukien siirtää korkeampaan palkkaluokkaan: kaupunginlakimiehen virka 38. palkkaluokkaan ja kaupunginasiamiehen virka 36. palkkaluokkaan (10. 4. 331 §, khn mtö n:o 4).

Järjestelytoimisto. Vt Ehrnroothin aloite komitean asettamisesta harkitsemaan lautakunnan perustamista järjestelytoimistoa varten päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (13. 11. 857 §).

Hankintatoimistoon päätettiin perustaa 15. palkkaluokkaan kuuluva toimentajan virka 1. 3. lukien ja lakkauttaa 12. palkkaluokkaan kuuluva toimistoapulaisen virka samasta ajankohdasta lukien (23. 1. 60 §).

Myöhemmin päätettiin toimistoon perustaa 1. 1. 1958 lukien 12. palkkaluokkaan kuuluva toimistoapulaisen virka (25. 9. 673 §).

Vt Hakulisen ym. aloite, joka koski sosiaalisten näkökohtien huomioon ottamista kaupungin hankintoja suoritettaessa, päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (22. 5. 477 §).

Kaupunginarkisto. Kaupunginvaltuusto päätti julkisista arkistoista 20. 1. 1939 annetun lain nojalla annettujen valtionarkiston yleisohjeiden perusteella erinäisten kunnallisiin arkistoihin kuuluvien, tarpeettomiksi katsottujen asiakirjojen säilyttämisen vähimmäis-ajoista ja hävittämisestä (23. 10. 777 §, kunn. as. kok. n:o 90).

Rahatoimisto. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 1. 1. 1958 alkaen

1) rahatoimiston yleisen osaston palkka- ja eläketoimiston kuusi 14. palkkaluokan toimistoapulaisen virkaa saman palkkaluokan apulaiskirjanpitäjän viroiksi,

2) yleisen osaston palkka- ja eläketoimiston eläketyöryhmän yhden 15. palkkaluokan toimistoapulaisen viran saman palkkaluokan apulaiskirjanpitäjän viraksi,

3) yleisen osaston konekirjoitustoimiston yhden 14. palkkaluokan toimistoapulaisen viran 15. palkkaluokan toimistonhoitajan viraksi,

4) kirjanpito-osaston yhden 15. palkkaluokan toimistoapulaisen viran saman palkkaluokan toimistonhoitajan viraksi,

5) tilinpäätösosaston yhden 14. palkkaluokan toimistoapulaisen viran saman palkkaluokan apulaiskirjanpitäjän viraksi,

6) veronkanto-osaston yhden 15. palkkaluokan toimistoapulaisen viran saman palkkaluokan toimistonhoitajan viraksi,

7) veronkanto-osaston toimennustyöryhmän yhden 14. palkkaluokan toimistoapulaisen viran saman palkkaluokan apulaistoimentajan viraksi,

8) veronkanto-osaston toimennustyöryhmän kaksi 12. palkkaluokan toimistoapulaisen virkaa 14. palkkaluokan apulaistoimentajan viroiksi sekä

9) veronkanto-osaston kantoryhmän yhden 14. palkkaluokan toimistoapulaisen viran saman palkkaluokan tarkkaajan viraksi (25. 9. 675 §).

Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti 1. 4. lukien siirtää jäljempänä mainitut virat uusiin palkkaluokkiin seuraavasti: 2 apulaiskaupunginkamreerin virkaa 30. palkkaluokkaan, 4 osastopäällikön virkaa 28. palkkaluokkaan ja apulaisosastopäällikön virka 26. palkkaluokkaan (10. 4. 331 §, khn mtö n:o 4).

Palkkalautakunta. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa palkkalautakunnan toimiston notaarin viran toimistosihteerin viraksi ja siirtää sen 27. palkkaluokkaan 1. 1. 1957 lukien, perustaa samasta ajankohdasta lukien toimistoon 21. palkkaluokkaan kuuluvan kortistoesimiehen viran sekä siirtää 11. palkkaluokkaan kuuluvan toimistoapulaisen viran 12. palkkaluokkaan (9. 1. 37 §).

Vielä päätettiin yksi 12. palkkaluokkaan kuuluva toimistoapulaisen virka siirtää 14. palkkaluokkaan 1. 1. 1958 lukien (13. 11. 822 §).

Revisiolaitos

Revisiovirasto. Avoinna olleeseen apulaiskaupunginrevisorin virkaan valittiin revisori, kauppat. maist. Einar Lehto ehdollisesti; kaupunginhallitus oikeutettiin vahvistamaan vaali nimityksellä asianomaisen esitettyä hyväksytyn lääkärintodistuksen (19. 6. 541 §)

Revisorin virkaan valittiin kauppat. kand. Olavi Wikstrand samoin ehdoin kuin edellä (25. 9. 670 §).

Seuraavat revisioviraston virat päätettiin siirtää uusiin palkkaluokkiin 1. 4. lukien: laskentatarkkaajan virka 16. palkkaluokkaan ja kolme tp. laskentatarkkaajan virkaa samaten 16. palkkaluokkaan (10. 4. 331 §, khn mtö n:o 4).

Tilintarkastajien kertomuksen käsittelyn aika. Sisäasiainministeriöltä päätettiin pyytää, että v:n 1956 hallinnosta annettu kertomus sekä sanotun vuoden tilinpäätöksen hyväksyminen ja vastuuvapauden myöntäminen saataisiin käsitellä viimeistään kertomusvuoden lokakuun aikana pidettävässä kaupunginvaltuuston kokouksessa. Sisäasiainministeriö oli 21. 5. ilmoittanut suostuneensa esitykseen (8. 5. 389 §, 19. 6. 519 §).

Kaupungin v:n 1956 tilien ja hallinnon tarkastus. Kaupungin tarkastussäännön edellyttämällä tavalla tilintarkastajat aikaisempaa menettelyä noudattaen jakautuivat jaostoihin, joista jokainen sai tehtäväkseen perehtyä määrättyihin hallinnonhaaroihin ja laitoksiin. Heidän puheenjohtajanaan toimi fil.maist. Matti Kaleva, varapuheenjohtajana kamr. Uuno Aho ja sihteerinä varat. Veikko Kanerva. Tutustuttuaan v:n 1956 hallintoa koskeviin asiakirjoihin, kaupungin 27. 3. valmistuneeseen tilinpäätökseen ja revisioviraston 27. 4. antamaan kertomukseen jaostot olivat suorittaneet tarkastuksia ao. laitoksissa ja virastoissa, minkä lisäksi tilintarkastajat yhdessä olivat käyneet eräissä tarkastuskohteissa. Tarkastettuaan rahatoimiston kassan ja holvissa säilytetyt kaupungille kuuluvat velkakirjat, obligaatiot, osakkeet ja talletustodisteet, lahjoitusrahastojen arvopaperit sekä yksityisten kaupungin haltuun tallettamat varat, olivat tilintarkastajat tehneet huomautuksia joistakin vähempimerkityksellisistä seikoista, jotka oli tiedoitettu revisiovirastolle valvontatoimenpiteitä varten. Kaupungin v:n 1956 menojen oli todettu olleen 247 mmk suuremmat kuin tulot, ellei otettu huomioon v:n 1954 ylijäämää 955 mmk. Kaupungin talouden nettotulos oli v:een 1955 verrattuna pienentynyt 1 349 mmk, jonka oli etupäässä aiheuttanut palkkojen ja muiden kustannusten yleinen nousu sekä veroäyrin hinnan alentaminen. Kun kaupungin rahatulot olivat kertomusvuonna 35 759 mmk ja rahamenot 33 983 mmk, oli ylijäämä 1 776 mmk, mikä osoitti kaupungin maksuvalmiuden edelleenkin jonkin verran vahvistuneen. Tilinpäätöksen luvut eivät kuitenkaan ilmaise todellisia rahatuloloja ja -menoja. Käteisvarat ja pankkitalletukset olivat tilinpäätösvuoden lopussa 8 022 mmk. Mainittu maksuvalmiuden jatkuva paraneminen oli etupäässä aiheutunut tilinpäätökseen jo menoiksi merkityistä siirtomäärärahoista, joita ei ollut käytetty talousarvion edellyttämissä puitteissa. Vapaiden ja sidottujen käyttämättömien siirtomäärärahojen 2 665 mmk:n lisäys 6 815 mmk:sta 9 480 mmk:aan oli etupäässä aiheutunut siitä, ettei niiden käyttötarkoituksiin liittyviä suunnitelmia ja teknillisiä järjestelyjä ollut pystytty ajoissa järjestämään. Tilintarkastajien käsityksen mukaan vaikeutti siirtomäärärahojen lisääntyminen kaupungin taloudellisen kehityksen arviointia. Talousarviota laadittaessa ei myöskään voitu tarkasti suunnitella varojen käyttöä, elleivät tehdyt esitykset olleet yksityiskohtaisesti ja tarkasti valmisteltuja kustannusarvioineen ja määrärahan käyttöä koskevine aikatauluineen. Tällaisia riittämättömän valmistelun aiheuttamia viivytyksiä ja lisäkustannuksia oli todettu mm. satamarakennusosaston ja sähkölaitoksen rakennustöissä. Myöskin kaupungin hankinnoissa oli havaittu suunnittelemattomuutta, minkä välttämiseksi virastot ja laitokset olisi velvoitettava toimittamaan hankintaelimille tarkoin harkitut tilauksensa tai arviot hankintatarpeestaan niin ajoissa, että hankinnat voitaisiin suorittaa edullisesti.

Edelleen tilintarkastajat olivat kiinnittäneet huomiota siihen, etteivät lautakuntien jäsenet aina saaneet ministeriöiden kiertokirjeitä ja kaupunginhallituksen ohjeita, mikä oli omiaan vaikeuttamaan heidän toimintaansa kaupungin hallinnossa.

Koska kansakoulujen oppilasmäärän kasvu näytti olennaisesti pysähtyneen, olisi opettajan virkojen ja luokkien liiallisen perustamisen välttämiseksi ryhdyttävä vast'edes parantamaan järjestelytoimenpiteitä sekä hankittava tarkat tiedot oppi- ja ammattikouluihin siirtymisestä ja muuttoliikkeestä.

Kun valtio ei ole täyttänyt Meilahden yliopistollisesta sairaalasta kaupungin kanssa

tehdyn sopimuksen asettamia velvoituksia, eikä kaupunki ole saanut haltuunsa sopimuksen edellyttämiä sairaansijoja, vaikka onkin sijoittanut varoja koko paikkalukua vastaavasti, olisi mainittua sopimusta purettaessa, joka on tullut ajankohtaiseksi uuden yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain johdosta, huolehdyttävä siitä, että valtiolta perittäisiin takaisin kaupungille aiheutunut tappio.

Auroran sairaalan uuteen lastensairaalaosastoon oli omavaltaisesti hankittu lääkintäkojeita, vaikka tarvittavaa määrärahaa ei vieläkään ollut myönnetty.

Tilintarkastajat olivat myös kiinnittäneet huomiota siihen, että neljälle sairaalakahvilalle oli vuokratta luovutettu huonetiloja sairaaloista. Menettelyä oli pidettävä kunnan tulojen perimisessä noudatettavan bruttoperiaatteen vastaisena ja suurensi se välillisesti kaupungin sairaalamenoja.

Myös kerhokeskusten huoneistotilojen tarkoituksenmukaiseen ja tehokkaaseen käyttöön olivat tilintarkastajat kiinnittäneet huomiota.

Kunnallisten työväenasuntojen ja puistotalojen korjauskulut olivat yleensä muodostuneet hyvin suuriksi, koska talot alkuaan olivat heikosti rakennettuja. Taloudellisimmin voitaisiin mainitut tontit käyttää rakentamalla niille uudenaikaisia kivitaloja, jolloin helpotettaisiin kaupunkilaisten jatkuvaa suurta asuntojen tarvetta.

Liikennelaitoksessa parhaillaan käynnissä olevan uudelleenjärjestelyn ja kannattavuustutkimuksen vuoksi eivät tilintarkastajat olleet halunneet käsitellä lähemmin syitä, jotka olivat aiheuttaneet laitokselle lähes miljardin markan tappion.

Kaupungin vesijohtoveden laatu oli myös antanut aihetta huomautukseen.

Rakennusviraston puhtaanapito-osaston työryhmien suuriin ylituntimääriin olivat tilintarkastajat samaten kiinnittäneet huomiota, ja olisi heidän mielestään työpiirit organisoitava uudelleen ja entistä enemmän tehostettava ylitöiden valvontaa.

Tilintarkastajat olivat jo useamman kerran huomauttaneet puutavara- ja polttoainetoimiston toiminnasta, joka heidän mielestään ei ollut riittävän taloudellista ja tehokasta. Yhtenä syynä saavutettuihin heikkoihin tuloksiin pitivät tilintarkastajat sitä, että toimisto työskenteli kolmessa eri paikassa. Lisäksi oli sen tavaravarastot arvosteltu poikkeuksellisen korkeaan hintaan, joten laitoksen tuottama tappio oli huomattavasti suurempi tilinpäätöksessä ilmoitettua n. 26 mmk:aa. Tilintarkastajat olivat yhtyneet kaupunginreviisorin ehdotukseen, että koko puutavara- ja polttoainetoimiston toiminta ja kannattavuus olisi tutkittava sekä annettava mainittu tehtävä puolueettomien ammattimiesten kiireellisesti suoritettavaksi. Tällöin olisi myös selvitettävä, olisiko edullisinta supistaa sahaustoiminta vain kaupungin omaa tarvetta vastaavaksi ja rajoittaa tai lopettaa polttopuiden ja kivihiilen välitys.

Saatuaan ao. laitosten selvitykset esitettyjen huomautusten johdosta kaupunginvaltuusto päätti,

1) että ao. hallintoelimet velvoitetaan ottamaan huomioon tilintarkastajien tekemät huomautukset ja ehdotukset,

2) että revisioviraston v:n 1956 kertomuksessa esitetyt ehdotukset ja huomautukset otetaan asianmukaisesti varten v:n 1957 aikana,

3) että kaupungin v:n 1956 tilinpäätös vahvistetaan ja myönnetään vastuuvapaus kaupunginhallitukselle ja muille tilivelvollisille, lukuun ottamatta puutavara- ja polttoainetoimistoa siltä osalta, joka koskee halkojen katoamisesta kaupungille aiheutunutta tappiota sekä

4) että kaupunginhallitusta kehoitetaan antamaan järjestelytoimiston tehtäväksi suorittaa tutkimus puutavara- ja polttoainetoimiston toiminnasta ja organisaatiosta sekä tehdä sellaisia ehdotuksia toimiston toiminnan supistamiseksi, että jatkuvat tappiot voitaisiin välttää (23. 10. 774 §, khn mtö n:o 12 ja 19).

Vuosittilintarkastajat. Kaupunginhallinnon ja tilien tarkastajiksi kertomusvuodeksi valittiin kamr. Uno Aho, pankinjoht. Aarre Alava, kauppat. kand. Stig Colliander, toimitsija Paavo Haapalahti, toim. joht. Matti Kaleva, varat. Veikko Kanerva, toimitsija Valdemar Laiho, sosion. Bertel Nybergh, pank.joht. Ontrei Paavilainen, prof. Henrik Schybergson, apul. joht. Tarmo Sivula, joht. Tyko Vanhala sekä varalle ekon. Olli Alho, tilintark. Hilja Gertsch, varat. Lars Homén, toiminnanjoht. Toivo Huttunen, joht. Yrjö Ihari, os.hoit. Jorma Koski, verhoilija Erkki Kuusisto, kontt.pääll. Eino Leino, varat. Harry Olsson, kirjanpitäjä Maria Sinisalo, ekon. Anna-Liisa Suomio ja toimitsija Mauno Tamminen (9. 1. 5 §).

Kiinteän omaisuuden tarkastajien kertomus. Kaupunginvaltuusto päätti, hyväksyen kaupunginhallituksen ehdotuksen, ettei kiinteän omaisuuden tarkastajien kertomus v:lta 1956 antanut aihetta enempiin toimenpiteisiin (23. 10. 773 §, khn mtö n:o 23).

Irtaimen omaisuuden tarkastajien kertomus. Kertomuksessa mainittujen hallintoelinten sekä virastojen ja laitosten annettua selvityksensä irtaimen omaisuuden tarkastajien huomautusten johdosta, kaupunginvaltuusto päätti, ettei ko. kertomus antanut aihetta enempiin toimenpiteisiin (23. 10. 772 §, khn mtö n:o 24).

Verotusviranomaiset

Verovirastoa koskevan kaupungin ja valtion välisen sopimuksen uudistaminen. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen tekemään valtiovarainministeriön kanssa verovirastoa koskevien tehtävien ja kustannusten jaosta sopimuksen:

1 §.

Valtiolla ja Helsingin kaupungilla on yhteinen verovirasto, jonka tehtävät on määriteltä kaupunginvaltuuston 21. 11. 1956 hyväksymän ja valtiovarainministeriön 5. 12. vahvistaman Helsingin kaupungin veroviraston johtosäännön 1 §:ssä.

Yhteistoiminnan edellytyksenä on, että Helsingin kaupunki ja valtiovarainministeriö valitsevat, edellinen verojohtajaksi ja jälkimmäinen verolautakunnan puheenjohtajaksi, saman henkilön.

2 §.

Veroviraston taloutta on hoidettava huolella ja säästäväisyyttä noudattaen.

Viraston ylläpitämisestä aiheutuvista kustannuksista, lukuun ottamatta verolautakunnan, taksoituslautakunnan, tutkijalautakunnan sekä perintöverolautakunnan kokous- ja muita palkkioita, maksavat valtio 60 % ja kaupunki 40 %.

Kunnan ennakkovertoluettelo ja -kantokirja sekä ennakkovertoliput kirjoitetaan kaupungin toimesta ja kustannuksella veroviraston ulkopuolella.

Kustannukset henkilökirjan otteesta, joka vuosittain toimitetaan verovirastolle ja joka aikanaan on valtion kappaleena lähetettävä valtionarkistoon, eivät sisälly viraston yhteisiin kustannuksiin.

Kumpikin sopimuspuoli kustantaa itse ne lomakkeet, jotka se hankkii yksinomaan omaa tarvettaan varten.

Kustannuksia jaettaessa on tulona otettava huomioon myös Helsingin evankelis-luterilaisten seurakuntien kaupungille taksoitusluettelon otteista suorittama korvaus.

Asianomaisen sopimuspuolen omaisuudeksi jäävät koneet, kalusteet ja muu irtaimisto, jonka se omalla kustannuksellaan on vuoden 1954 loppuun mennessä hankkinut verovirastoon. Mikäli uutta irtaimistoa sen jälkeen virastoon tarvitaan, hankkii sitä kumpikin sopimuspuoli omaan lukuunsa samassa suhteessa kuin tämän pykälän 2 momentissa mainittu kustannusten jako edellyttää.

Veroviraston ylläpitämisestä johtuvat kustannukset maksetaan kaupungin varoista, mutta valtio suorittaa niistä kaupungille tässä sopimuksessa määrättyä osuuttaan vastaa- van ennakon kunkin kuukauden 15 p:nä. Mahdollinen erotus puoleen tai toiseen tasote- taan neljännesvuosittain.

Edellä olevat määräykset kustannusten jakamisesta valtion ja kaupungin kesken perus- tuvat nykyiseen työmäärään. Jos työmäärä puolin tai toisin huomattavasti muuttuu, ote- taan kustannusten jakaminen jommankumman sopimuspuolen vaatimuksesta uudelleen harkittavaksi kunkin vuoden päätyttyä.

3 §.

Valtiovarainministeriö ja kaupunginhallitus määräävät vuosittain kumpikin yhden henkilön tarkastamaan viraston tilejä ja tilinpitoa. Tilinpidon tarkastajain tehtävät on mainittu kaupunginvaltuuston 21. 11. 1956 hyväksymien ja valtiovarainministeriön saman vuoden 5. 12. vahvistamien Helsingin kaupungin veroviraston tilinpidon tarkastajain toimintaohjeitten 2 §:ssä.

Edellä mainituille tarkastajille tulee viraston antaa kaikki heidän pyytämänsä tiedot ja selvitykset.

Tarkastajille suoritetaan viraston yhteisenä menona palkkio, joka vahvistetaan erikseen.

4 §.

Verovirastossa on verolautakunnan ylimääräisiä ja tilapäisiä toimia sekä kaupungin vakinaisia ja tilapäisiä virkoja. Virastossa voi olla myös verolautakunnan vakinaisia virkoja.

Täytettäessä veroviraston johtosäännön 50 §:n 1 ja 3 momentissa mainittuja kaupungin virkoja, on nimittävän viranomaisen kuultava ao. valtion viranomaista ja tämän kaupunginhallitusta, mikäli kysymyksessä on vastaava valtion virka tai toimi.

5 §.

Muutettaessa 1 ja 3 §:ssä mainittujen johtosäännön ja toimintaohjeitten säännöksiä on muutokseen hankittava valtiovarainministeriön hyväksyminen.

6 §.

Tämä sopimus, joka tulee voimaan 1. 1. 1958, jatkuu toistaiseksi yhden kalenterivuoden kerrallaan, ellei sitä jommaltakummalta puolen irtisanota viimeistään kuusi (6) kuukautta ennen kalenterivuoden päättymistä.

7 §.

Tätä sopimusta on tehty kaksi yhtäpitävää kappaletta, toinen valtiovarainministeriölle ja toinen Helsingin kaupungille (27. 11. 886 §).

Viranhaltijat. Jäljempänä mainitut veroviraston virat päätettiin siirtää uusiin palkkaluokkiin seuraavasti:

	Entinen palkkaluokka		Uusi palkkaluokka	
	1. 1. 1956	1. 7. 1956	1. 1. 1956	1. 7. 1956
verojohtaja	33	34	35	36
sihteeri	29	30	31	32
osastosihteri	27	28	28	29
osastonhoitaja, 3 virkaa	16	17	17	18
toimistonhoitaja, 16 »	16	17	17	18
kirjanpitäjä	14	15	15	16
konekirjoitustoimiston apul. toim.hoitaja .	12	13	13	14
toimistoapulainen, 2 virkaa	11	12	12	13
toimistoapulainen	10	11	12	13
toimistoapulainen, 7 »	10	11	11	12

(8. 5. 385 §) sekä lisäksi apulaisverojohtaja 1. 7. lukien 33. palkkaluokkaan.

Eräät veroviraston viranhaltijat olivat valittaneet lääninhallitukseen kaupunginvaltuuston 19. 12. 1956 (ks. s. 6) tekemästä, valtiovarainministeriön vahvistamasta päätöksestä, joka koski veroviraston johtosäännön sekä tilinpidon tarkastajain toimintaohjeiden hyväksymistä. Tämä päätös loukkasi valittajien mielestä veroviraston virkamiesten perustuslaillisia oikeuksia, huononsi heidän virkasäännön mukaisia oikeuksiaan ja heikensi heidän taloudellista asemaansa. Kaupunginlakimies oli asian johdosta huomauttanut, että asia oli ratkaistu lopullisesti jo kaupunginvaltuuston 21. 11. 1956 pitämässä kokouksessa, joten muutosta olisi tullut hakea viimeistään 6. 12. 1956 mennessä. Koska valitukset siis oli jätetty valitusajan umpeen kuluttua, olisi ne jätettävä tutkittavaksi ottamatta. Lisäksi voitiin todeta, että kaupunginvaltuustolla oli kunnallislain 10 ja 97 §:n mukaisesti oikeus antaa jotakin hallinnonhaaraa tai yksityisen viranhaltijankin tehtäviä koskevia johtosääntöjä. Viranhaltijain tultua nimitetyiksi virkoihinsa oli heidän tehtävänsä määriteltävä.

voimassa olleen virkasäännön mukaisesti, ja koska uudessa johtosäännössä ei ollut muutettu näitä tehtäviä, oli valitus siltä osalta aiheeton. Virkatehtävien ja velvollisuuksien muutoksina ei voitu nimittäin pitää viran ulkopuolella tapahtuvien sivutulojen hankkimisen rajoittamista. Se, että 59 §:ssä oli rajoitettu viranhaltijan mahdollisuuksia toimia eri yhteisöjen hyväksi, oli käytännössä osoittautunut välttämättömäksi, koska oli vaikeata puolueettomasti valmistella taksoitusta tai verotusta, silloin kun oli asianomaiseen toimeliasiantosuhhteessa. Kaupunginvaltuusto päätti lääninhallitukselle antaa valitusten johdosta kaupunginlakimiehen lausunnon mukaisen selityksen (20. 3. 275 §, v:n 1948 ja 1956 kunn. as. kok. s. 194, 208 ja n:o 148).

Asiakirjojen hävittäminen. Kaupunginvaltuusto päätti, että tutkijalautakunnalle taksoituksesta tehtyjä muistutuksia koskevat asiakirjat on, ellei toisin ole määrätty, säilytettävä vähintään sama aika kuin vastaavan vuoden tuloilmoituksia, kuitenkin siten ettei v:n 1930 ja 1936 mahdollisesti vielä tallella olevia asiakirjoja saanut hävittää,

että niitä kaupunginhallituksen asiakirjoja, jotka koskevat anomuksia saada huojennusta kunnallisveron suorittamisessa tai verotuksen oikaisua, on säilytettävä vähintään 10 vuotta sekä

että kunnallisveron ennakon alentamista koskevat anomukset on säilytettävä vähintään 5 vuotta (11. 12. 933, kunn. as. kok. n:o 114).

Taksoituslautakunnan johtosäännön ja työjärjestyksen laatimista varten tarvittavan komitean asettamista koskeva aloite. Vt Rantala ym. olivat tehneet otsikossa mainittua asiaa koskevan aloitteen, koska oli todettu taksoituslautakunnan enemmistön tehneen kohtuuttomia päätöksiä mm. kiinteistöjen ja koneitten ylimääräisten arvonpoistojen hyväksymisessä. Mainitun päätöksen mukaan oli n. 100 mmk pääoman omistajille kuuluvasta verorasituksesta siirretty palkansaaajien maksettavaksi. Samaten oli laita päätöksen, joka koski kiinteistöjen harkintataksoitusta. Verovirastossa suoritettujen pistokokeiden perusteella oli nim. todettu, että laskelman mukaan taksoitettujen kiinteistöjen verorasitus oli ollut n. 51 mk/m³, kun sen sijaan harkinnan perusteella taksoitettujen kiinteistöjen verorasitus oli ollut vain vajaa 14 mk/m³. Taksoituslautakunnalle ei myös ollut esitetty kaikkia tehtyihin päätöksiin vaikuttavia, valmistelussa esitettyjä selvityksiä. Taksoituslautakunnalle esitettävät asiat valmistelee sen valitsema valmisteluvaliokunta, jonka enemmistön tekemiin ehdotuksiin ei liitetä eriäviä mielipiteitä. Kun asian yhteydessä oli ilmennyt, ettei taksoituslautakunnalla ollut omaa johtosääntöä, olivat aloitteentekijät ehdottaneet, että kaupunginhallituksen tehtäväksi annettaisiin laatia kiireellisesti ehdotukset taksoituslautakunnan johtosäännöksi ja työjärjestykseksi, jotka olisi esitettävä valtuuston hyväksyttäväksi. Verovirasto puolsi johtosäännön laatimista ja komitean asettamista tehtävää varten. Taksoituslautakunta oli antamassaan lausunnossa huomauttanut, että lautakunnan toiminta perustui v. 1873 kunnallishallituksesta annettuun asetukseen sekä v. 1945 laadittuun työjärjestykseen. Työjärjestyksen 2 §:n mukaan oli esityslistassa mainittava kaikki kokouksessa käsiteltävät asiat sekä valmisteluvaliokunnan ehdotus asian ratkaisuksi. Voimassa olleen käytännön mukaan oli esityslista sisältänyt valmisteluvaliokunnan ehdotuksen perusteluineen, mutta ei mahdollisten vähemmistöjen ehdotuksia. Taksoituslautakunta oli kuitenkin päättänyt vastaisuudessa ottaa esityslistoihin myös vähemmistön ehdotukset. Aloitteessa esitettyjen väitteiden johdosta taksoituslautakunta oli huomauttanut, että taksoituslautakunta oli ns. lakisääteinen, tuomioistuimeen verrattava kunnallinen lautakunta, jonka jäsenet olivat vastuussa päätöksistä, joiden tekemiseen he ovat osallistuneet. Verolakien tulkintakysymykset voi vain korkein hallinto-oikeus ratkaista, eivätkä kaupunginhallitus tai kaupunginvaltuusto voineet antaa lautakunnalle ohjeita taksoituksen toimittamista varten. Taksoituslautakunta oli tehnyt erillisen ehdotuksen komitean asettamisesta johtosäännön ja uuden työjärjestyksen laatimista varten ja kaupunginhallitus asetti sen 19. 9. (ks. s. 135). Koska taksoituslautakunta oli lakisääteinen lautakunta ja sillä oli itsenäinen harkintavalta ei kaupunginhallitus puuttunut muihin aloitteessa esitettyihin kysymyksiin. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi (20. 2. 220 §, 30. 10. 785 §).

Taksoitustyön jouduttamistoimenpiteitä koskeva vt Procopén ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (19. 6. 574 §).

*Viranhaltijain ja työntekijäin palkka-, eläke- yms.
kysymykset*

Virkasäännön erään palkkausta koskevan pykälän muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa virkasäännön 21 §:n 1 mom., jossa määriteltiin virkojen palkkajaotus ja ikälisien määrä. Mainittujen muutosten aiheuttamiin palkkoihin sisältyivät myös kaikki siihen mennessä myönnetyt indeksikorotukset. Päätös tuli voimaan 1. 1. 1957 lukien (6. 3. 237 §, kunn. as. kok. n:o 19).

Matkustussäännön päivärahan määrää koskevan pykälän muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa v. 1943 vahvistamansa ja v. 1956 muuttamansa matkustussäännön noudatettavaksi 1. 1. 1958 lukien (27. 11. 878 §, v:n 1943, 1956 ja 1957 kunn. as. kok. n:o 18, 8, 101).

Viranhaltijoita koskevan luontoisetujärjestelmän hyväksyminen. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti,

1) että kaupungin viranhaltijain luontoisetusääntö vahvistetaan mietinnön n:o 2 mukaisena,

2) että luontoisetukorvauksia ja erinäisistä etuisuuksista perittäviä maksuja määrättäessä oli pidettävä lähtökohtana em. mietinnössä tehtyä ehdotusta, jota hintatason muutoksista johtuen on kuitenkin vastaavasti korjattava,

3) että virka-asuntojen valmistumisvuoden mukaisia kertoimia muutetaan silloin, kun havaitaan, että asuntojen vuokrasuhteet ovat oleellisesti muuttuneet,

4) että yleisten töiden lautakunnan tehtäväksi annetaan huolehtia siitä, että niitä virka-asuntoja varten, joissa on puulämmitys tai puuliesi, annetaan tarkoituksenmukaiset lämmitysohjeet,

5) että perheellisille tarkoitettut virka-asunnot varustetaan, mikäli mahdollista, sähkömittarilla ja, sikäli kuin asunnossa on kaasua, myös kaasumittarilla,

6) että vapaata kaasua ja sähköä ei enää myönnetä uusille viranhaltijoille,

7) että viranhaltijain majoittamisesta yhteisiin huoneisiin on pyrittävä mahdollisuuksien salliessa luopumaan,

8) että laitosten rakennustoiminnassa on erilaisia huonemääriä käsittävien virka-asuntojen suuruus- ja laatu-normit yhdenmukaistettava kuin myös että yleisten töiden lautakunnan tulee selvittää nämä teknilliset normit ja tehdä niiden hyväksymisestä esitys kaupunginhallitukselle, joka määrää sopivaksi katsomansa elimen antamaan niistä neuvoja ja valvomaan niiden noudattamista,

9) että virkasäännön 11 §:n 1 momentin 4) kohta ja 24 § poistetaan,

10) että virkasäännön 14 § muutetaan näin kuuluvaksi:

»Viranhaltijain luontoiseduista ja erinäisistä etuisuuksista on määrätty tähän virkasääntöön liittyvässä luontoisetusäännössä» sekä

11) että palkkalautakunnan johtosäännön 2 §:n 1 momentin 6) kohta muutetaan näin kuuluvaksi: »6) ratkaista ne asiat, jotka viranhaltijain ja työntekijäin palkkausta, eläkettä, luontoisetuja ja palveluseitoja koskevissa taikka muissa säännöissä on sen tehtäväksi määrätty» (20. 3. 301 §, kunn. as. kok. n:o 23).

Tutkimuksen suorittamista ns. suunnittelevan työvoiman työ-, palkka- ym. olosuhteista koskeva vt Hakulisen ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (22. 5. 474 §).

Lautakuntien päätösten ottamista kaupunginhallituksen tutkittavaksi ja työntekijäin palkkojen korottamista koskeva välikysymys. Palkkalautakunta oli 9. 4. (ks. II osaa) päättänyt jatkaa palkkaneuvotteluja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön kanssa siltä pohjalta, että Keskusjärjestön ehdotus elinkustannusten nousun korvaamisesta työntekijöille korottamalla heidän palkkojaan 10 % ja elinkustannusindeksin noustua yleislakosta lähtien 15 pistettä lisäksi 5 %, hyväksyttäisiin. Samalla palkkalautakunta oli päättänyt esittää kaupunginhallitukselle, että viranhaltijoille suoritettaisiin vastaava korotus. Kaupunginjohtaja oli 12. 4. alistanut mainitun päätöksen kaupunginhallituksen tutkittavaksi ja palkkalautakunta oli antanut siitä selvityksensä. Mainitun alistuksen johdosta olivat vt Vanhanen ym. tehneet välikysymyksen, jossa tiedusteltiin,

1) mihin toimenpiteisiin kaupunginhallitus aikoi ryhtyä, että lautakuntien alistuspäätöksissä noudatettaisiin kunnallislain ja lautakuntien sääntöjen määräyksiä sekä

2) mihin toimenpiteisiin kaupunginhallitus aikoi ryhtyä, että kaupungin työsopimussuhteessa olevien työntekijäin palkkoja korotettaisiin palkkalautakunnan päätöksen edellyttämällä tavalla.

Kaupunginhallitus oli välikysymyksen johdosta huomauttanut, että kunnallislain 95 §:n mukaan oli kaupunginhallituksella ja sen puheenjohtajalla itsenäinen oikeus vaatia lautakunnan päätös alistettavaksi. Alistamista voitiin harkinnan mukaan vaatia joko siitä syystä, että lautakunnan päätös oli lain tai asetuksen tahi vahvistettujen ohje- tai johtosääntöjen tai annettujen määräysten vastainen, jolloin virheellisyys oli oikaistava, tahi sillä perusteella, että lautakunnan päätös tarkoituksenmukaisuussyistä haluttiin ottaa kaupunginhallituksen käsiteltäväksi. Em. pykälän 2 mom. mukaan ei kaupunginhallituksen tutkittavaksi voida kuitenkaan ottaa lakimääräisten lautakuntien sellaisista asioista tekemiä päätöksiä, jotka lain tai asetuksen mukaan on jätetty niiden ratkaistaviksi. Milloin taas lautakunnan toimivalta perustuu ohje- tai johtosääntöön, voidaan alistaminen estää vain nimenomaisella kiellolla. Lautajien johtokuntien johtosäännöt oli yleensä viime aikoina laadittu siten, ettei kaupunginhallituksen ja kaupunginjohtajan alistamisoikeutta ollut rajoitettu. Myöskään palkkalautakunnan johtosääntöön ei sisällynyt määräystä siitä, että lautakunnalla olisi oikeus lopullisesti päättää joistakin sen käsiteltävistä asioista, joten kaupunginjohtaja oli käyttäessään alistamisoikeutta menetellyt kaikin puolin lainmukaisesti. Myöskään ei kaupunki kaupunginhallituksen käsityksen mukaan voinut ensimmäisenä ruveta korottamaan palkkoja, vaan oli odotettava työmarkkinajärjestöjen välisten palkkaneuvottelujen tuloksia. Lisäksi oli palkkalautakunnan päätös ristiriidassa hallituksen ja eduskunnan vakauttamispäätöksen kanssa, joten kaupunginhallitus oli 2. 5. kumonnut ko. päätöksen. Lisäksi kaupunginhallitus viittasi kaupunginvaltuuston työjärjestyksen 17 §:ään, jonka mukaan valtuustolla oli oikeus päättää välikysymystä käsiteltäessä mahdollisesti ehdotetun tarkastusvaliokunnan asettamisesta. Vastaus välikysymykseen merkittiin tiedoksi (8. 5. 417 §, v:n 1948 kunn. as. kok. s. 208, 234).

Konekirjanpitolisän maksaminen. Sellaiselle kaupungin palveluksessa olevalle, enintään 14. palkkaluokan mukaan palkatulle viranhaltijalle, jonka päätyönä oli konekirjanpito, päätettiin palkkalautakunnan harkinnan mukaan maksaa 1. 1. 1958 lukien konekirjanpitolisä, jonka suuruus oli yleensä 1 500 mk kuukaudelta, mutta 3 000 mk kuukaudelta sellaisesta vaativasta konekirjanpitotyöstä, jossa suoritettiin useita työvaiheita käsittävä laaja kirjanpitokokonaisuus tai useita eri töitä, jotka kaikki kirjanpitokoneen käyttäjän tuli hallita. Palkkalautakunnalle tehtäviin esityksiin oli esityksen tekijän toimesta liitettävä järjestelytoimiston selvitys konekirjanpitotyön vaativuusasteesta. Konekirjanpitolisät oli maksettava sen kuukauden alusta, joka ensiksi seurasi esityksen saapumista palkkalautakunnalle ja on kaupunginhallituksella oikeus tarkistaa kirjanpitolisät samassa suhteessa kuin viranhaltijain palkat muuttuvat (27. 11. 879 §).

Työehtosopimuksen eräiden kohtien muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti poistaa Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön kanssa tehdystä työehtosopimuksesta 16 §:n ja muuttaa vastaavasti seuraavien pykälien numeroinnin sekä muuttaa 1. 5. lukien 7 §:n ylityötä ja sunnuntaityötä koskevan 1 ja 2 kohdan sekä 11 §:n matkasta työpaikalle suoritettavaa korvausta koskevan 1 kohdan (10. 4. 351 §, kunn. as. kok. n:o 37).

Myöhemmin kaupunginvaltuusto vielä päätti muuttaa em. työehtosopimuksen työaikaa koskevan 4 §:n 1 ja 2 kohdat (kunn. as. kok. n:o 84). Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että työehtosopimuksen em. muutokset saatiin panna täytäntöön vasta sitten, kun Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö olisi omasta puolestaan hyväksynyt kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestön välisen työntekijäin ohjetuntipalkkoja ja -lisiä koskevan sopimuksen palkkalautakunnan 17. 9. vahvistamassa muodossa (25. 9. 688 §, ks. II osaa).

Helsingin maataloustyöntekijäin ammattiosaston ja kaupungin välisen työehtosopimuksen muuttaminen. Kaupunginvaltuusto hyväksyi kaupunginhallituksen ehdotuksen em. työehtosopimuksen 6, 11 ja 13 §:n muuttamisesta (30. 10. 793 §, kunn. as. kok. n:o 98).

Myönnettyt ylimääräiset eläkkeet. Seuraaville henkilöille myönnettiin ylimääräinen eläke: kiinteistöviraston maatyöntekijälle Juhana Kojolle 10 520 mk kk 1. 4. alkaen (5. 6. 507 §); veroviraston ent. yövärtijälle Johannes Lampiselle 6 800 mk kk 1. 6. alkaen (11. 9. 646 §); Kivelän sairaalan ent. mielisair.hoit. Elvi Rantaselle 6 170 mk kk 1. 5. alkaen (25. 9. 692 §); Marian sairaalan ent. sair.hoit. Gurli Sandelinille 37 680 mk kk 1. 2. alkaen

(10. 4. 359 §); Kivelän sairaalan ent. sair. apul. Elna Turuselle 6 170 mk kk 1. 3. alkaen (8. 5. 413 §).

Leskieläkkeitä myönnettiin seuraaville henkilöille:

Eläkkeensaajan miesvainaja			Eläkkeen saaja	Ajankohta, josta alkaen eläke maksetaan	Eläkemäärä kuukautta kohden, mk
Virasto tai laitos, jossa viimeksi toiminut	Nimi	Virka tai toimi			
Rakennusvirasto	Gesterberg, Frans (6. 2. 162 §)	työntekijä	leski	1. 11. 1956	5 130
Työnvälitystoimisto	Karvonen, Aatami (10. 4. 359 §)	johtaja	leski	1. 2. 1957	15 715

Evätyt eläkeanomukset. Kaupunginvaltuusto ei katsonut olevan syytä myöntyä niihin ylimääräisen eläkkeen saantia koskeviin anomuksiin, joita seuraavat henkilöt olivat tehneet: kivityöntek. Mooses Heiskasen leski (8. 5. 413 §); muurari Frans Holmströmin leski (11. 9. 646 §); muurari Taavetti Iivosen leski (11. 9. 646 §); työntek. Arvo Jokisen leski (13. 11. 852 §); työntek. Karl Lönnbergin leski (6. 2. 162 §); kirvesm. Anders Metsän leski (11. 9. 646 §); työntek. Lauri Miettisen leski (20. 3. 306 §); vartija Matti Niemi (8. 5. 413 §); viilaaja Otto Nissisen leski (20. 2. 215 §); lampunhoit. Hjalmar Nylundin leski (8. 5. 413 §).

M u u t a s i a t

Esikaupunkitoimikunnan muuttamista esikaupunkilautakunnaksi koskeva vt K. Niemen ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (8. 5. 421 §).

2. Rahatointa koskevat asiat

Lainan ottaminen eräiltä rahalaitoksilta. Kaupunginvaltuusto päätti ottaa eri rahalaitoksilta yhteensä 300 mmk:n suuruiset lainat, joiden kuoletusaika on viisi vuotta ja joiden vuotuinen korko ylittää 2¼ %:lla liikepankkien kuuden kuukauden irtisanomisen varassa oleville talletuksille maksettavan talletuskoron, sekä lisäksi sillä ehdolla että lainat sidotaan täysimääräisesti elinkustannusindeksiin. Kaupunginhallitus oikeutettiin sopimaan tarkemmin muista lainaehtoista. Lainat hyväksyttiin käytettäväksi kertomusvuoden talousarvion tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokkaan merkittyjä satamien rakennuksia sekä laitureita, väyliä ym. varten ja vesilaitoksen uusien vesijohtojen aiheuttamien kustannusten osittaiseen rahoittamiseen (6. 3. 246 §).

Myöhemmin kaupunginvaltuusto vielä päätti ottaa kaupunginhallituksen määräämää rahalaitoksesta 100 mmk:n suuruisen lainan, sillä ehdolla että lainan vuotuinen korko on 8 %, joka maksetaan taannehtivasti puolivuositain, että lainaa lyhennetään vuosittain 7 % vuoden kuluutta lainan nostamisesta, että lainan antajalle ja ottajalle varataan kuuden kuukauden irtisanomisaika sekä että laina sidotaan elinkustannusindeksiin nousuun ns. puoli-indeksiehdon mukaisesti. Kaupunginhallitus oikeutettiin sopimaan tarkemmin muista lainaehtoista. Laina hyväksyttiin käytettäväksi em. pääluokan luvun Sähkölaitos nimikkeelle Vesilaitosten sähkön ja lämmön kehityslaitokset sekä 110 kV asemat merkittyjen töiden aiheuttamien kustannusten osittaiseen rahoittamiseen. Sisäasiainministeriö vahvisti 2. 7. em. päätöksen (22. 5. 458 §, 11. 9. 580 §).

Lainan ottaminen Postisäästöpankilta. Postisäästöpankilta päätettiin ottaa 100 mmk:n laina pankin mainitsemilla ehdoilla ja hyväksyä laina käytettäväksi Hanasaaren höyryvoimalaitoksen rakentamiskustannusten rahoittamiseen. Sisäasiainministeriö vahvisti 20. 2. ko. päätöksen (9. 1. 34 §, 20. 3. 264 §).

Myöhemmin kaupunginvaltuusto päätti muuttaa em. lainan ehtoja siten, että lainan korko tulisi olemaan korkeintaan 2½ % yli sen koron, minkä pankki kulloinkin maksaa kuuden kuukauden irtisanomisen varassa oleville talletuksille, ja että lainan pääoma ja